

tegn

6/12 - et magasin for Skjold menighet
med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

God advent og

God jul

Julekrybbe er tradisjon

Hjemreisen krevde en runde med lim for å få detaljene tilbake på plass, men ett år senere er julekrybben allerede en tradisjon i Skjold. Side 2-3

Jubileumskvederen

Bjørn Sigurd Glorvigen fra Dovre er årets gjestesanger når Draumkvedet 6. januar oppføres i Fantoft stavkirke for 15. gang. Side 11

Arne Brekke runder 65

Sokneprest i Skjold, Arne Brekke har fylt 65 år. I dette nummeret forteller han om barndom, ungdom, fotballopplevelser - og naturligvis om om kirkelevet. Side 14-15

Jul og tid

«Tenn et par lilla lys, sett på litt julemusikk, så kommer nok de rette tankene», sa en kollega. Jeg hadde luftet problemet: Hvordan skrive noe i november om advent og jul?

REFLEKSJON AV BJØRN MOE

Litt hjelp å få fra handelsstanden i form av julekataloger og pynteengler, men det er likt så langt fra november til julaften. 6-7 uker. I tid.

Jeg husker Dave Allen, den irske komiker og TV- underholder. En gang på 1970 tallet hadde han en betraktning om begrepet «spare tid». Hva gjør vi med all den tiden vi sparer, var hans spørsmål.

Jeg sjekket Johannesevangeliet, og søkte på nettbibelen. Søkeord var tid. Ordet tid altså. Tid. Jeg fikk 11 treff. Men ingen hint om mulig «spart tid». Heller ikke i resten av Det nye testamentet, eller i det gamle.

Hun var fra Norge, men var blitt gammel i København. Her hadde hun arbeidet og bodd sine hun var 20 år. Enke med flere barn. De bodde andre steder. Julen ville hun feire alene. Det er best slik sa hun. Med best mente hun at da fikk hun tiden for seg selv. For julaften brukte hun til å reise; til sin barnedoms jul, til tiden da hun hadde sine rundt seg.

Jeg stod utenfor Bjølsen skole og ventet på at deres årlige loppemarked skulle åpne. Det var studentdager i Oslo og jeg var på jakt etter et billig skrivebord. Med ett så stilnet all samtale. Et større passasjerfly gikk lavt over hovedstaden og gjorde det umulig å samtale. Da stillheten igjen gjestet oss kom spørsmålet fra ett lite barn: - Pappa hvor skal det flyet? -Det, min sønn, er et sydenfly, sa faren. Dit skal vi også når vi vinner i Lotto.

Barnet i meg holder liv forventningen, drømmen om tiden som kommer.

Den voksen i meg ser dagen i dag. For den skal leves og fylle med liv. Her og nå.

Den gamle i meg vil kanskje svare; tiden som var.

Ha en god adventstid! ●

Julekrybben

Før julehøytiden i fjor snakket soknepresten frempå om ikke kirken burde skaffe en vakker julekrybbe, og foreslo dette for menighetsrådet.

AV ØYSTEIN PETTERSEN

På mange måter er en krybbe som har blitt produsert på barnehagen av doruller det aller vakreste som finnes. Og det med sånne

skikkelig fine julekrybber, det har vært litt katolsk.

Etter tradisjonen var det Frans av Assissi som begynte med slike flotte julekrybber. Men så hadde Arne (Brekke)

vært ute i verden, og fått anledning

til å se en del utsøkte jule-

krybber, og overbeviste

Menighetsrådet om at en

slik bare måtte kirken vår

ha – og fikk klarsignal fra rå-

det.

I fjor rett før jul mens han var i Oslo en tur benyttet han

anledningen til å bestille en.

Den kom litt seint – fra Kris-

tiansand. Og da den ble pak-

ket opp var det en av de vise

menn som hadde mistet

hodet. Det ble jo

limt på plass etter

hvert, og det er

nok ingen som ville

lagt merke til at

en av figurene

på et tids-

punkt var

ganske så ho-

deløs – om

ikke Arne

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STOREVETT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Tegn utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller på e-post: tegnt@broadpark.no.

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Øystein Pettersen, 938 04 808, oystein.pettersen@uni.no. Lokal kontaktinformasjon: Se side 13

Sentralredaksjon: Kun henvendelser ang. fellesstoff til bladet (side 5-12). All annen kontakt: Se side 14.

Redaktør: Magne Fonn Hafskor tlf. 55 39 04 40 - eyecu@online.no

Produksjon: Dragefjellet - post@dragefjellet.no

Trykk: Bodoni

Annonser, fellessider (side 5-12):

Knut Sundt Rosenlund - 906 96 474 - costly@online.no

Annonser, lokalsider: Kontakt lokalredaksjonen.

Stoffdeadline neste nummer:

Mandag 21. januar

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 5. februar

Møtekalender/utgivelsesplan:

Se facebook-gruppen «Informasjon menighetsblader Fana prosti»

i Skjold kirke

benyttet anledningen til å gjøre dette med «å miste hodet» til et hovedpoeng i en av julens prekener i fjor: Det går på dette med anskueliggjøringen.

Det er to muligheter man kan bruke til det med å miste hodet. Det ene er det kjente fra Augustin, at det er viktigere å få hodet inn i himmelen enn å få himmelen inn i hodet – det er den ene biten.

Og så er det den andre, med den fjerde vismannen som aldri kom frem tidsnok. Han hadde også utrustet seg med flotte gaver som var verdige en konge. Men på veien så møtte han stadig mennesker

som trengte en bit av denne gaven. Og da han endelig kom frem til Bethlehem så var han rimelig tomhendt. Men han vågde nå å gå frem. Og da fikk han inni seg den gode opplevelsen av at det var nettopp det det barnet i krybben ventet, at vi kom med tomme hender, for det er det som er nåden, at han fyller våre tomme hender. Og at vi må slippe mangt og mye underveis for at vi skal gripe det, og få det.

Allerede i år tilfredsstiller den nye julekrybben de bergenske krav til tradisjon, så når krybben står utstilt i juletiden er vi en vakker tradisjon rikere i kirken vår. ●

Kantor Guro på plass i kirken igjen

I midten av august kom Guro Rotevatn Buder tilbake som kantor i Skjold kirke etter to års mammapermisjon.

Kantorstillingen vil være fordelt med 70 prosent på Guro og 30 prosent på Gjermund Mildestveit. Guro er svært glad for å ha fått med seg Gjermund på laget. Han vil ha kantor-ansvar på høymessen en søndag i måneden, og har også overtatt som dirigent for Skjold Kirkekor, med øvinger tirsdag formiddag, og kan ellers treffes fredager. Det øvrige kantor-arbeidet vil Guro ta seg av.

Vi ønsker dem begge lykke til! ●

Skjold trenger flere givere!

Vi er mange som kjenner tilhørighet til Skjold kirke. Jeg går til kirke fordi jeg føler jeg trenger det. I kirken rettes oppmerksomheten først på det som ligger bak, og så rettes blikket mot Guds Ord til trøst og oppmuntring.

AV MENIGHETSRAÐLEDER EVA TRY

Guds nærvær kan fornemmes gjennom ord, toner og kunst å hvile øynene på. Hver gudstjeneste avsluttes med velsignelsen. Den kristne tro har gitt livsmot til små og store i mange generasjoner.

Kirken er i forandring, og mer ansvar ligger på menigheten lokalt sammenlignet med da vi tilhørte Staten. Trosopplæringsreformen er innført. Gudstjenestereformen er vedtatt, og er under innføring. Mange møter til gudstjeneste i Skjold kirke, og det håper vi fortsetter!

Skjold menighet har et stort aktivitetsnivå, og det er vi glad for og stolt over. Selv om det meste av dette dekkes ved frivillig innsats koster det selvsagt også en del å opprettholde aktivitetsnivået som vi ønsker. Menigheten er derfor avhengig av faste inntekter i tillegg til offentlige bevilgninger.

Vi har nå fått ny diakon, og det er vi takknemlige for! Lønnsmidler til halve stillingen må dekkes av gaver. Av andre områder som er avhengig av gaver kan nevnes barne- og ungdomsarbeid, dåpsopplæring, søndagsskole, diakoniarbeid, skole-kirke-samarbeid og menighetsbladet. Trosopplæringsplanens mange tilbud og tiltak for barn og unge krever også innsamlede midler. Totalt har vi behov for omtrent 400 000 pr år til lønn og sosiale utgifter til diakonstillingen, samt til materiell og utstyr til arbeidet for små og store. Det er mange som allerede gjør en stor innsats som frivillig. I perioder kan det være vanskelig. Da kan det å gi gaver til arbeidet være et godt alternativ. Du bestemmer selv hvor mye du vil gi, når du vil gi, og hvordan. Det kan avtales faste automatiske trekk i form av avtalegiro, som må inngås skriftlig. Du kan også gi enkeltbeløp. Om du gir mer enn 500,- kroner per år (inntil 12 000,- kroner), kan du trekke fra på skatten (for skattetrekk kreves at du oppgir personnummer). Hvis du er interessert, ta kontakt med menighetskonsulent Marita Børve (55 59 71 12).

Velkommen som fast giver i Skjold menighet! ●

Besøkstjeneste i Skjold menighet

De to siste årene har menighetene i Fana prosti jobbet med å få etablert besøkstjenester. Det er blitt arrangert seminarer og flere deltakerne har meldt sin interesse.

Leder av diakoniutvalget i Skjold menighet, Målfrid Litlere, er en av ildsjelene bak besøkstjenesten. Hun sier at det er mange som av ulike grunner har lite omgang med andre. Menigheten ønsker å være med å legge til rette for et varmere samfunn ved at mennesker kan møtes.

-Du er selv blitt besøksvenn?

- Ja og det er spennende. Jeg opplever at det er en meningsfylt oppgave. Når jeg er tilknyttet en besøkstjeneste, står jeg i en sammenheng og kan få støtte og oppfølging. Dessuten får jeg treffe andre besøksvenner og kan få faglig påfyll.

-Hvem kan bli besøksvenn?

Alle som kan tenke seg å bruke litt av sin tid for å glede et annet menneske. En må tørre å lytte og kunne snakke om det som er viktig. Og bare for å ha sagt det; både unge, voksne og eldre er velkommen!

-Hvor skal en henvende seg hvis en ønsker å ta imot besøk eller være besøksvenn? Da kan en kontakte diakonen i Skjold, som vil være koordinator av tjenesten. Hun vil innhente nødvendig informasjon og avklare hvem som kobles sammen.

Målfrid forteller at det nå er flere som har «funnet hverandre» gjennom besøkstjenesten. Men noen må åpne sitt hjem for at gjesten skal komme inn. Hun håper det er flere som tør å ta sjansen.

For mange har det blitt første skritt for å endre en lei livssituasjon. ●

Velkommen til adventskonsert

For tiende år på rad synger barytonen Jan Erik Endresen og sopranen Åse Solvi inn adventstiden i Skjold kirke. Til jubileumskonserten søndag 2. desember kl 20.00 har de med seg ProsjektKoret som består av 12 gode sangere samt Ines Maidre på orgel/flygel. Programmet vil være i samme tradisjon som de foregående årene; en blanding av tradisjonelle julesanger både fra solistene og koret, korsatser fra klassiske verker samt et lite innslag med repertoar fra operaverden. Bill. ved inngangen

ICA Supermarked

FAGKUNNSKAP OG STORT UTVALG!

GULLSMED
H. GAMS-HAUGSØEN

TORGALLMENNING 55 36 40 00
LAGUNEN 55 13 38 60
www.hgh.no

BYGGMESTER
ERLING VALDE A/S
ALT I TØMMER- OG INNREDNINGSARBEIDER
Smøråsvn. 22 - Telefon 55 13 05 80

VI LEVERER I HELE BERGEN!
TOPPE BLOMSTER
www.topeblomster.no
Kilden Senter 55 13 71 56 Qasen Senter 55 16 16 88
Sletten Senter 55 28 21 31 Asane Senter 55 18 36 25

Sofus
FRISØRSALONG
Tlf. 55 13 09 33
Sæterv. 1
5236 Rådal

Jeg har nå vært ansatt som journalist, og senere som redaktør, for menighetsbladene i seks år. Dette er likevel første gangen jeg «tar ordet» og lar min stemme bli hørt.

AV MAGNE FONN
HAFSØR

Bakgrunnen for dette er mitt intervju med Nelly Kroksnes, som stod på trykk i nr. 4, en sak som jeg føler inneholder et lite julebudskap skjult mellom linjene.

Den pensjonerte Fanaposten-journalisten har hatt det tøft, og overlevd en svært alvorlig diagnose. Dette er nå ti år siden. Hun fikk den gangen diagnosen eggstokkreft med spredning til lungene, og legene ga henne kun måneder igjen å leve. Høsten 2002 gikk hun gjennom tre cellegiftkurer, i tillegg til at hun fikk magnetterapi hos en alternativ behandler. Hun ble så innlagt på Haukeland sykehus for ny undersøkelse. Det viste seg da at svulsten var så godt som borte, og at det dermed var mulig å operere.

Julen det året ble bedre enn hun kunne håpet på bare få måneder før, og like over nyttår 2003 ble hun innlagt for å operere bort det som var igjen

av svulsten. På grunn av dette har hun deltatt i et forskningsprosjekt ved Tromsø universitet der de har gått gjennom sykehistoriene til ti personer som på uforklarlig vis har overlevd svært alvorlige diagnoser.

Kjernen i saken er det hun sier om sin egen innstilling da hun fikk den alvorlige diagnosen:

– Jeg følte aldri at jeg skulle dø. Men jeg trodde det, for de sa det jo. Jeg husker godt hva jeg sa til legen, selv om det nå er ti år siden. «*Livet mitt har vært godt*», sa jeg. «*Jeg har opplevd mye, fått brukt evnene mine, har familie som jeg er glad i og jeg er ikke redd*». Legen sa da at en slik filosofi var den beste hjelpen jeg kunne ha.

Dette er gripende ord som jeg tror kan være til inspirasjon for mange, og heri ligger også det lille julebudskapet. Det er alltid håp.

– Livet har ikke forandret seg, men det er blitt mye dyper. Jeg har fått mer trygghet i meg selv, sier Nelly Kroksnes

i dag, som også delte med leserne en liten fortelling om hvordan hun ble bønnhørt noen år senere, da hennes mann fikk kreft.

De hadde strevd lenge med å få kontakt med legene, og hadde til slutt fått en time på sykehuset. Så viste det seg at bilen hadde punktert. Da foldet Nelly Kroksnes hendene og ba en bønn. I samme øyeblikk kom naboen hennes kjørende forbi, og tilbød seg å hjelpe.

– Han skrudde av hjulet, og lånte oss stepphjulet sitt, slik at vi nådde frem til Haukeland til avtalt tid. Det var et viktig møte, og vi hadde strevd med å få hjelp, forteller hun.

Jeg er sikker på at mange av leserne kan fortelle lignende historier. Ulike hendelser kan oppleves som meningsfulle sammentreff for den enkelte, selv om de sett utenfra ser ut som tilfeldigheter. Kjærligheten er veiviseren, mens troen og håpet er lysene langs stien du følger. Du vandrer aldri alene.

God jul! ●

Kulturkalender

Bøneshoret. Julekonsert i Storetveit kirke 2. des. kl. 19.

Adventkonsert. Åse Solvi og Jan Erik Endresen. Skjold kirke 2. des. kl. 20.

«**Marias sønn**». Et program med sangeren Sigrun Jørdre og sju andre musikere. Bill. v. inng. Birkeland kirke 4. des. kl. 20.

Orgelkonsert. Organist Carsten Dyngeland m.fl. Gratis adgang, kollekt. Bønes kirke 4. des. kl. 21.

«**De Store Julekonsertene**» Fana musikkag, Fana kammerorkester, Fana mannsskor, Fana kyrkjekor og Kirkevoll skolekor. Gratis adgang. Kollekt ved utgangen. Fana kirke 9. des. kl. 17 og 19.30.

Vi synger julen inn/lysmesse Mange medvirkende. Søreide kirke søndag 9. des. kl. 17.

Menighetens julekonsert Med Skjold Nesttun Janitsjar, Extasis, Skjold kirkekor og Cantus. Skjold kirke 9. des. kl. 18

Damekoret Korall. Korall holder sin årlige julekonsert. Bill. v. inng. Birkeland kirke 13. des. kl. 20.

«**Vi synger julen inn**». Med Ten-Sing og barnekorene. Fana kirke 16. des. kl. 17.

Sola Fide. Julekonsert i Skjold kirke 16. des. kl. 18 og 20.30.

Stor julekonsert Med 100 unge sangere og musikere. Bill. v. inng. Søreide kirke 16. des. kl. 17.

Tradisjonell julekonsert. Birkeland kantori og Fana kammerorkester. Birkeland kirke 16. des. kl. 19.

Christmas carols. Vi synger julen inn på engelsk sammen med gospelkoret Agape. Storetveit kirke 18. des. kl. 19.30.

Korkonsert. Kor é Vi og Hjelpestad skolekor. Gratis adgang. Kollekt ved utg. Fana kirke 20. des. kl. 18.

SoundsLikeUs. Julekonsert m/variært program. Bill. v. inng. Slettebakken kirke 20. des. kl. 19.

Ung messe. Dans og drama. Kafé. Søreide kirke 30. november kl. 21.

Draumkvedet. Fantoft stavkirke 6. jan. kl. 18 og kl. 20. Se s. 11.

Fana Diakoniat

Nytt tilbud til utviklingshemmede: «KirkeKafé»

Det skal denne vinteren og våren være fem kveldsmesser i Ytrebygda kirke. Kveldsmessene er for alle, med sang, musikk, fast liturgi med kort preken og lyttening.

Kveldsmessene starter kl. 19 og varer ca. 1 time.

Før kveldsmessene – fra kl. 17.30 – inviterer Fana diakoniutvalg beboere i bofellesskap, brukere av botjenestene og pårørende til «KirkeKafé». Der blir det salg av kaffe og kaker, sang og musikk og litt aktiviteter på kirketorget.

Alle ønskes hjertelig velkommen til Ytrebygda kirke:

- Søndag 6. januar
- Søndag 3. februar
- Søndag 3. mars
- Søndag 7. april

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og god musikk får du hos

Bok & Media Vestbok

Vetrlidsallmenningen 1
tlf. 55 31 79 63 post@vestbok.no
www.vestbok.no

Mellom hvert menighetsblad... følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post:
sylvi@fanaposten.no

Kjærligheten til Maria er

– Jeg var veldig redd for Maria, og måtte nærme meg henne varsomt, sier Ragnhild Helena Aadland Høen. Det er nå snart fem år siden hun gikk ut av Den norske kirke og inn i Den katolske kirkes fulle fellesskap.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Høen er opprinnelig fra Haugesund, men bor nå i Ytre Sandviken sammen med mann og fire barn i alderen 1-7 år. Mange kjenner nok navnet hennes fra nettstedet Barnevakten, der hun en tid var redaktør. Nå er hun kateket i den katolske St. Paul menighet, i tillegg til at hun skriver frilans for flere katolske blader.

– **Hva lå bak at du konverterte?**

– De to viktigste tingene var å få del i troens fylde og kirkens enhet. Den er det Den katolske kirke som forvalter.

– **Du føler deg mer hjemme der?**

– Ikke bare mer hjemme, men at jeg er kommet hjem. Jeg tror at Den katolske kirken har rett når den sier at den er den historiske kirken som Jesus grunnla.

– **Kommer du fra en kristen familie?**

– Ja, en aktiv statskirkefamilie.

– **Hvordan reagerte de?**

– Mine venner og folk i egen generasjon har reagert entydig positivt. Men mine foreldre er av en annen generasjon. De vet at noe er sant. Hvis katolsk tro er sann, angår det dem også. Så derfor er mitt valg mer utfordrende for dem. Men de er veldig glad for at jeg fortsatt er kristen, og de kom i kirken da jeg konverterte.

– **Er det en annen måte å tro på?**

– Nei, troen er akkurat den samme, bare i en enda rikere og mer fyldig utgave. Det er likevel en del ting som er annerledes. Når katolikker bekjenner seg til De helliges samfunn, så består dette også av de som har gått foran og som allerede er i himmelen. Vi tror disse kan gå i forbønn for oss. Den første av disse er Maria, Jesu mor.

Guds mor

– **Hvor viktig er hun for deg?**

– Jeg hadde fått mange advarsler om at Maria ville ta fokuset bort fra Jesus, så jeg var veldig redd for henne. Men nå opplever jeg det motsatte. Maria fører meg til Jesus. Den jor-diske tankegangen er at kjærligheten til andre

tar vekk kjærligheten til Gud. Men dette er himmelsk matematikk. En god mor vil alltid gjøre slik at du blir mer glad i hennes sønn. Du ser det også i ikonene, der Maria alltid peker på Jesus eller slår blikket ned mot han. Det handler alltid om Jesus, aldri om henne.

Det å be en helgen om forbønn sammenligner hun med å be en venn om hjelp.

– Jeg har flere venner å henvende meg til, kan du si.

En av disse er navnesøsteren St. Ragnhild, som var dronning i Sverige da landet ble kristnet. En annen er St. Helena, mor til keiser Konstantin, som sørget for at Fødselskirken og Gravkirken i Jerusalem ble bygget. Da Høen ble «fermet» (*katolsk konfirmasjon, red. anm.*), tok hun mellomnavnet Helena.

IKON: Maria slår blikket ned mot barnet sitt. Det handler alltid om Jesus, aldri om henne.

himmelsk matematikk

MODERKIRKEN: – Den katolske kirke er mer kvinnelig i sitt vesen. Kirken er vår mor, og Maria og de andre kvinnelige helgenene er sterke figurer, sier Ragnhild Helena Aadland Høen (t.v.), her sammen med sønnen Johannes (1).

Frelst ved Jesus

– Det lutherske menneskesynet sier at mennesket er hundre prosent gjennomfinisert av det onde. Det er lite katolsk. Da kan jeg bare bli rettferdiggjort ved at Kristi rettferdighet blir tredd utenpå meg som en kappe. Gud vil da bare se Jesus, slik at jeg blir frelst. Den katolske kirken sier også at synden er en realitet i mennesket, men den holder likevel fast ved at jeg skal bli gjort hellig. «Bli forvandlet, vær fullkommen» sier Jesus. Det som er likt i katolsk og luthersk tankegang, er at man blir frelst ved nåde alene, ikke ved egen fortjeneste, og kun på grunn av Jesus. Denne nåden tar vi imot på en spesiell måte gjennom kirkens sakramenter.

– Hvor ofte går du til skrifte?

– Minst en gang årlig. Den mest radikale frigjøringen jeg har opplevd noen gang kom da jeg ble tatt opp i den katolske kirke og gikk gjennom general-skriftemålet. Da skal du bekjenne alle syndene du kan huske at du har gjort. Det føltes som om ånden ble satt fri, også i betydningen pust. Jeg pustet friere. Det var helt fantastisk.

Midnattsmessen

– Hva med juletradisjoner i den katolske kirke? Er disse de samme?

– Den lutherske kirke har tatt vare på mange katolske tradisjoner, sier hun.

– Advent er et godt eksempel. En katolsk venninne fra USA opplever Norge som et katolsk land fordi vi har tatt vare på så mange katolske tradisjoner.

Mange norske høytidsdager har fortsatt katolske navn, og det at forjulstiden er kledd i lilla er også katolsk. I USA er alt rødt før jul. Hjemme hos familien Høen er adventstiden en åndelig forberedelsestid, med midnattsmessen som det store vendepunktet før julefeiringen.

– Da starter alt på nytt. Det er en fantastisk rikdom i den katolske liturgien i den hellige natten.

Sterke kvinner

– Den katolske kirken er likevel svært konservativ. Dere henger fortsatt etter i synet på kvinnelige prester og seksualitet?

– Jeg opplever dette tvert imot som veldig frigjørende. Det er helt uaktuelt med kvinnelige prester, og alt samliv utenfor ekteskap er synd. Siden dette er heldefinert, trenger vi heller ikke å bruke noe tid på å diskutere det. Men Den katolske kirke er mer kvinnelig i sitt vesen. Kirken er vår mor, og Maria og de andre kvinnelige helgenene er sterke figurer. Kvinner er mer hemmet i det lutherske organisasjonslandskapet, der de i mange sammenhenger ikke kan ha lederansvar. I Den katolske kirken kan de derimot være alt unntatt prester.

Rødvinskatoликer

– Og presten må leve i sølibat. Er ikke dette et stort og vanskelig krav overfor et enkeltmenneske?

– Det oppleves som en stor gave at presten har gitt hele seg til menigheten. Han ofrer seg for oss. Det trenger en prest å gjøre. Har han familie, er ikke dette lenger mulig. Da blir de hans første plikt, ikke menigheten.

– Dette høres litt gammeldags ut?

– Ja, men samtidig så omfavnes jo Den katolske kirken av radikale intellektuelle i Oslo. Vi kaller dem for rødvinskatoликene.

– De er vel mest opptatt av fargene og kunsten?

– Ja, men de tiltrekkes også av kirken med intellektet. Vi omfavner tanken og fornuften. På tross av noen definerte dogmer så tenker vi veldig fritt.

Naturlig familieplanlegging

– Dere er negative til prevensjon?

– Dette har med synet på seksualitet å gjøre. Seksualiteten hører hjemme i ekteskapet.

– Aids-epidemien har vist at mange mennesker kan reddes ved å dele ut kondomer. Er ikke det en god ting?

– Sex med kondom ender med svangerskap for 10-20 prosent av parene i løpet av et år. Det er heller ikke bra at mange som ellers ikke ville hatt sex, gjør det fordi de føler seg trygge. Kirkens prevensjonslære er bare for ektepar. Dessuten finnes det naturlig familieplanlegging, som er like sikkert som p-piller, men uten bivirkninger.

Sannheten, veien og livet

Høen skriver om dette og mer til på sin egen blogg, stasunniva.blogspot.com. Målet med denne er å formidle levende og alminnelig kristen tro til alle.

JOMFRU MARIA OG JESUSBARNET: – En god mor vil alltid gjøre slik at du blir mer glad i hennes sønn, sier Ragnhild Helena Aadland Høen.

– Mange tror at katolisisme er en annen religion, noe jeg i grunnen forstår godt. 500 år med antikatolske lutherske vrengebilder av hva som er katolsk tro har satt sine spor. Jeg var selv veldig skeptisk, men var heldig og møtte levende menigheter. Så jeg satte meg inn i den katolske troslæren, og fikk en sterk opplevelse av at dette er mitt, dette er slik jeg tenker. Jesus sier at «jeg er sannheten, veien og livet». Det er denne sannheten jeg omfavner. Jeg har aldri opplevd meg så fri som etter at jeg ble katolikk. ●

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

NLC mistet NORAD-støtte:

Mangler mat og medisiner

Syv personer reiste til Etiopia i oktober for å se hvordan New Life Community (NLC) hadde klart seg etter at de mistet støtten fra Norad.

TEKST OG FOTO: EVELYN SAND

Det fantastiske var at alle skolene ennå var i gang med undervisningen. Men det var slutt på mat og uniformer. Det var vondt å se de fattige barna i klasserommene uten uniformer. Nå var de kledd i fillete og skitne klær.

Skole for de fattigste

Nå var frykten økonomien til lærerlønnene. Månedslønnen deres er på mellom 300 og 400 kroner. Dersom hun mister lærerne, blir det svært vanskelig for de rundt 4000 skolebarna. Dette er de fattigste av de fattige, og mange av dem er foreldreløse. I tilknytning til skolene er det fire helsestasjoner som ivaretar barnas helse. I Akaki er det ansatt en sykepleier, Venus Gebermeskle, som i tillegg er disponibel for over 5000 mennesker ved akutte tilfeller. Hun driver også veiledning i familieplanlegging og helseveiledning i forhold til renslighet.

Mangler medisiner

Hun fortalte om stor mangel på medisinsk utstyr, og kunne vise oss tomme medisinskap. Behovet er enormt, og hun mangler alt fra smertestillende til penicillin. Noe så enkelt som plaster var de tom for for lenge siden. I Shone skoler stod jubelen i taket da det var kommet inn et engangsbeløp til uniformer. De satte i gang med det samme med å sy gensere, og vi fikk være med og kle på disse fattige barna. Det triste var at 62 barn gikk skuffet bort for det var ikke nok til alle. ●

FATTIGE BARN OG TOMT MEDISINSKAP: De fattige barna i klasserommene hadde ikke lengre uniformer og var de kledd i fillete og skitne klær. Sykepleier Venus Gebermeskle (øverst) mangler på sin side alt fra smertestillende til penicillin.

Fakta: NLC

- New Life Community (NLC) driver en omfattende virksomhet med blant annet barnehager og skoler for 4.500 fattige/foreldreløse barn. I dag har organisasjonen rundt 130 faste ansatte.

- Leder av organisasjonen er Genet Loulseged, som kom til Norge som flyktning etter å ha vært torturert og fengslet.

- I tillegg til midler som skaffes i Norge har NLC Ethiopia fått støtte fra Redd barna og Kirkens nødhjelp i Etiopia samt den norske og nederlandske ambassaden i Etiopia til bygging av infrastruktur og egen kapasitet.

- NLC fikk 2,7 millioner kroner i tilskudd fra Norad i perioden 2008-2010. Støtten gikk via Global Aid Network.

- I 2010 ble det formidlet fra Norad at dette ville være det siste året med økonomisk støtte. NLC søkte likevel om nye midler, men fikk avslag med henvisning til tidligere signaler.

- Du kan støtte arbeidet ved å sette penger inn på New Life Community sin gavekonto 1644.28.14388

Finn mer info på nettet:

- newlifecommunityethiopia.org
- newlifecommunity.no

Vil du gi noe av tiden din til mennesker som trenger en å snakke med?

Da kan du bli frivillig medarbeider på Kirkens SOS! Innføringskurs for nye frivillige medarbeidere på telefon eller SOS-chat begynner i februar 2013! Vi trenger mennesker som vil prate med medmennesker som har det vanskelig. Oppgaven din er å lytte og tenke høyt sammen med den som tar kontakt. Du skal ikke gi råd eller løse den andre sine problem. Du får innføringskurs, veiledning og videre faglig oppfølging så lenge du er med i tjenesten. Vanlig vaktturnus er ca. hver 12. dag, tilpasset din hverdag. Kirkens SOS er en døgnåpen krisetjeneste, tilgjengelig via telefon, SOS-melding og SOS-chat. Du må være mellom 20 og 80 år, og du må ha avstand til egne kriser. Innføringskurs starter 11. februar 2013. Kurset er gratis og omfatter undervisning om samtalemetodikk og krisehåndtering.

Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin

Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654 -epost: bjorgvin@kirkens-sos.no

Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 Kirkens SOS

Fakta: Damer som bryr seg

• Ifølge organisasjonen Åpne dører vert meir enn 100 millioner menneske i verda i dag forfulgt fordi dei trur på Je-

sus. Alt frå trakassering og tap av arbeidsplass, til fengsling og tortur.

• Kvardagen er ein kamp mot familie og myndigheiter som vil bryte ned trua deira. Ønsket

om å gje trua vidare til borna sine vert sett på som den verste kriminelle handling.

• I lys av dette har Åpne dører starta eit arbeid kalla Women to Women (W2W). Grupper av

kvinner i mange land kjem saman for å be for sine forfulgte søstre.

• Meir informasjon: www.opendoors.no www.opendoors.org

Sterk kvinne med sterk historie

Ein laurdag i oktober samla Åpne dørers kvinnearbeid Women to Women (W2W) damer frå heile Stor-Bergen til møte. Rundt 30 damer fekk då møte ei uvanleg sterk historie.

AV HELEN TOPPE

Åpne dører sin gjestetalar, som ikkje ynskjer namnet sitt i bladet, er født og oppvokst i Nigeria, no busatt i Norge. Ho delte si historie med oss og vann seg ein plass i hjartene våre. Barndomen hennar var full av omsorgsvikt og misbruk, og ho kjende seg verdlaus.

Planla sjølv mord

Mor, som skulle beskytte, snudde seg stilleiande vekk. Kvar dag fekk ho bekrefta at ho var verdiløs, var ingenting, hadde inga framtid. 10 år gamal rømde ho heimafrå. Dei neste ti åra som gatebarn forsterka hennar mangel på verdi. Livet var tomhet og smerte. 20 år gamal reiste ho til eit anna land i Afrika og prøvde å livnære seg der. Ho fekk jobb hos ein frisør og vart flink til å flette. Ho fekk sin eigen heim og nye vener. Men tomheten var den same. Smerta kunne ho ikkje reise frå. 27. mai 1999 tok ho eit valg. Livet var ikkje verd å leve. Ho gjekk ut og kjøpte all medisin ho trong for å gjere slutt på tomheten.

Sa ja til Jesus

– På veg heim høyrde eg nokon rope på meg. Eg stoppa opp og såg meg livredd rundt. Den som ropte, brukte mitt engelske namn. Ingen i dette landet kjente til mitt engelske namn, Happiness. Den som ropte måtte vere ein som kjende meg godt, altfor godt. Eg såg ingen, men stemma fortsatte. «Hvis

du har prøvd alt, har du prøvd Jesus?» spurde den. Eg hadde aldri høyrte om Jesus. Eg som var på veg heim for å ta mitt eige liv, kjende no på sterk dødsangst. Livredd og uvitande sa eg ja til Jesus der og då. Eg ante ikkje kva det innebar, men kva anna kunne eg gjere? Dei neste dagane byrja Den Heilage Ande sakte, men sikkert å vise meg kven Jesus er.

Sanndraumt

Ei veke etter denne hendinga drøymde ho om ei kyrkje. Ho såg seg sjølv gå inn i huset. Neste dag var ho ute og handla mat. På vegen låg ein papirlapp som fanga blikket hennar. «Hvis du har prøvd alt, har du prøvd Jesus?» stod det på framsida. På baksida stod adressa til ei kyrkje. Ho fann raskt fram til bygningen, og kjente den igjen frå draumen min.

– Her fekk eg ein ny heim, her vart eg kjent med redningsmannen min. Det var ikkje eg som hadde funne Gud. Det var Gud som hadde funne meg, seier ho stille.

Endeleg hadde ho funne ein som gav henne verdi. Men ho mista snart alt det andre ho hadde. Ho mista sine muslimske vener. Ryktet gjekk, og ho mista snart kundene sine. Dermed vart ho oppsagt.

Esters bok

Utan jobb kunne ho ikkje betale husleige, og snart stod ho på bar bakke igjen. Denne gong på grunn av si nyvunne tru. I desperasjon ropte ho til Gud. Den Heilage Ande

viste ho Esters bok i Bibelen. Her fann ho mange parallellar til sitt eige liv. Ester var som henne praktisk tala foreldreløs. Esters onkel Mordekai var hennar einaste rådgjevar. Ho forstod at Den Heilage Ande var hennar rådgjevar, hennar «onkel». Som Ester begynte ho å følge instruksane frå Den Heilage Ande som tala så sterkt i hjarta hennar. Ting begynte no å skje. Ei dame tilbød henne jobb i frisørsalong i Spania. Ho lytta til Den Heilage Ande, og sa ja.

Fann kjærleiken

Det var i Spania ho traff sin norske ekte-mann. I dag bur ho på Askøy. Ho har fått tre born og utdannar seg no til helsefagarbeidar. Som Ester gjekk ho frå å vera verdiløs til å bli dronning. Ho kjenner seg som ei dronning. Ho har fått alt ho før mangla. Tomheten er det ikkje lenger plass til. Ho har verdi, er elska av Gud og familien sin. Nokon kallar henne mor og kone. Som Ester kjenner har ho fått mykje for å gje tilbake. Bakgrunnen hennar har gjort henne sterk. Ho vil vere ei røyst for alle som som ikkje har verdi. Reise seg for alle som ikkje har kraft til å stå sjølv. Ester vart dronning for å redde folket sitt. Kvinna vil bruke sin nye verdi til å tale «sitt» folk sin sak. ●

SA JA TIL JESUS: – Eg som var på veg heim for å ta mitt eige liv, kjende no på sterk dødsangst. Livredd og uvitande sa eg ja til Jesus der og då, fortel den nigerianske kvinna, her saman med nokre av kvinnene i foreininga Åpne dører. FOTO: PRIVAT

Ta tiden tilbake

«La oss snakke alvor. Hva er et menneskeliv? Det er tid. Det er antall dager og netter. Mange eller få, det vet vi ikke, men vi vet at vi har dem og at de er begrensede».

AV GUNHILD MARIA HUGDAL MARCHEN
TOBARNSMOR, FEMINIST OG PREST

Dette skriver Nina Björk, den svenske motstrømmen-feministen som jeg inntil nylig ikke hadde hørt om, før jeg leste Anna B. Jenssens artikkel i Morgenbladet 26. oktober.

«Mennesket kjennetegnes av sin evne til å drømme» skriver Nina Björk. Og drømmen begynner med noe veldig enkelt, «den börjar med ett missnöje». Oppmuntret av Jenssen og Björk, vil jeg derfor forsøke å si noe om et tabubelagt tema, de ambivalente mødrene. Min overbevisning er at kvinnene med høyt sykefravær er symptombærere på et samfunn som på noen områder er på vei i feil retning. Travelhet er blitt en dyd, lite tid er den nye normaltilstanden i samfunnet vårt, også for min arbeidsplass, som er kirken.

Mitt livs største nederlag

Mine barn begynte tidlig i barnehage. Yngstejenta var knapt ti måneder gammel da jeg plasserte henne i studentbarnehage og gjenopptok studiene. Vi bodde i studentbolig, og min studieprogresjon var kriterium for fornyet leiekontrakt. I ettertid står dette igjen som mitt livs kanskje største nederlag, at jeg gikk fra henne der. I en god barnehage, med relativt korte dager, men likevel - det føltes så feil. Jeg minnes dager på fakultetet hvor jeg var så full av lengsel og sorg at tårene stod i øynene på meg mer eller mindre kontinuerlig. Adskillelsen føltes som fysisk smerte. Men jeg gav ikke etter. Nå har yngstejenta nettopp fylt syv år, og jeg orker fortsatt ikke å se bilder fra denne første tiden av livet hennes.

Ingen reell valgfrihet

Essensialisme, vil kanskje noen assosiere til når de leser dette. Siden det tross alt er en prest i Den norske kirke som skriver. Men jeg er først og fremst mamma og feminist, og har min identitet vel så mye her. Jeg kjenner til «myten om den gode mor», og essensia-

TRENGER MER TID: «Jeg vil ha tid, så vi kan besøke gamle foreldre og besteforeldre, se ungene våre mer enn tre timer i døgnet, finne helse i fysisk aktivitet, og ta en kaffe med den naboen som ofte sitter alene» skriver Gunhild Maria Hugdal Marchen, kapellan i Nedre Romerike prosti. FOTO: PRIVAT

lismens mange farer. Da jeg forlot ungene i barnehagen for å studere, så var det blant annet feministisk etikk jeg fordypet meg i. Det jeg imidlertid opplever som dypt ironisk ved dagens situasjon, er det at den har klare paralleller til tiden før abort ble legalisert. Den gangen var det kun de privilegerte kvinnene som hadde reell valgfrihet, og slik er det også i dag.

Kvinnens frihet

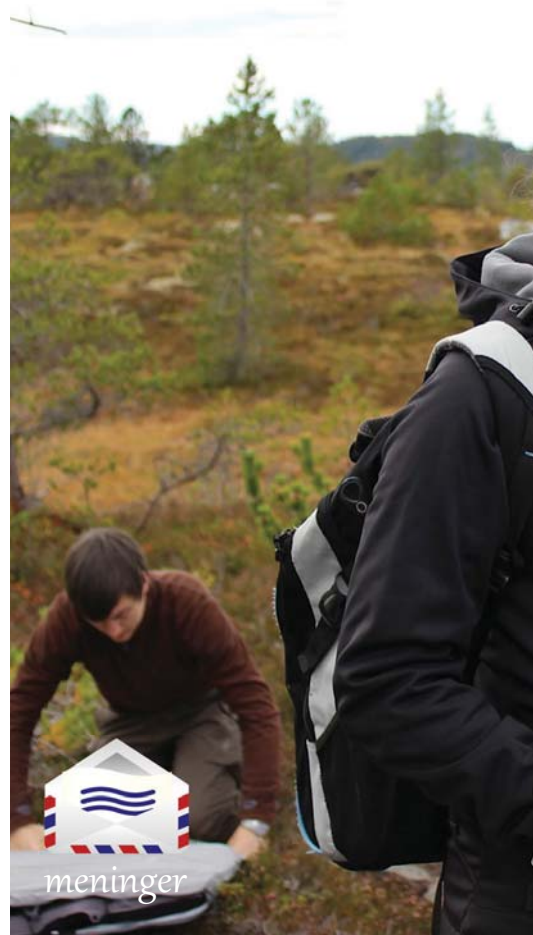
Den gangen var godet selvbestemmelse over egen kropp, nå er godet mer tid til familien. Den hegemoniske, politisk korrekte feminismen har holdt fram full stilling og barnehagedekning som universalløsning og det eneste rette - under slagordet «kvinnens frihet». Jeg er evig takknemlig for den kampen feministene før meg har ført, og de resultatene de har oppnådd på mange områder. Problemet er bare at jeg ikke klarer å fortrenge lengselen eller kvele misnøyen. Jeg vil ha mer tid til barna mine. Når jeg snakker med andre mødre (og fedre) får jeg bekreftet at min drøm deles av flere. Og jeg må undre meg: Er det egentlig åttetimers arbeidsdag, tidsklemme og lite tid til barna kvinnene ønsker?

Økonomisk privilegerte

Hjemmeværende mødre på Oslo vestkant kan tyde på noe annet. Undersøkelser som dokumenterer at mange kvinner ville ha vært mer hjemme om de hadde råd, er også med på å nyansere dette bildet. Og for oss som føler på ubehag, misnøye og ambivalens, finnes det få reelle politiske alternativer. Alle de store partiene snakker om full sysselsetting og barnehagedekning. Man kan velge å være hjemmeværende også i våre dager, vil kanskje noen hevde. Virkeligheten er at det i liten grad er en reell mulighet for andre enn de økonomisk privilegerte.

Det personlige er politisk

Med dagens forbruksnivå (der man helst ikke vil at sine barn skal skille seg for mye ut), skyhøye boligpriser, dyre fritidsaktivite-

ter og eventuelt også studiegjeld, er det svært vanskelig å velge annerledes. Jeg klarer ikke å forstå: Hvem gjør vi egentlig dette for? Hvorfor må vi leve en så stor del av våre liv på arbeidsplassen? Hva er vitsen med velferd og rikdom hvis vi har så lite tid til barna våre at andre må ta vare på dem størsteparten av den tiden de er våkne? Kanskje er det på tide at vi pusser støv av et gammelt feministisk slagord, om at det personlige er politisk.

Hverdagens øyeblikk

Hvordan bruker jeg tiden min? Det er et spørsmål som jeg hele tiden bærer med meg. Kanskje er det arbeidet mitt som gjør meg ekstra bevisst - jeg sitter ofte i samtaler med nå voksne barn som skal begrave sine foreldre, som forteller om livet til avdøde i retrospektiv, med varme, sorg og den visdommen som avstand i tid gir. Og når minneord og begravelse er i boks, går jeg hjem til mine barn, som en gang skal skrive mine minneord. Se tilbake og fortelle om mitt liv. Og jeg blir tvunget til å stille alle disse store spørsmålene: Hvordan bruker jeg tiden min? Makter jeg å holde hverdagens øyeblikk helige? Klarer jeg å se storheten i relasjonene til mine nærmeste? Lever jeg slik at jeg ved veis ende kan stå for det?

Ta tiden tilbake

Min bønn er, når jeg våger å hente fram drømmen og utopien fra hjertedypet: Kan vi

*Hva er vitsen med velferd og rikdom
hvis vi har så lite tid til barna våre at
andre må ta vare på dem største-
parten av den tiden de er våkne?*

ikke i det minste forsøke å ta tiden tilbake ved å redusere arbeidstiden? For å se om det hjelper, om det kan bremse utviklingen i sykefraværet, snu den økende tendensen til milde psykiske lidelser, lindre ensomheten som brer seg over landet vårt som et mørkt teppe. For å se om det kan bremse forbruket, gi miljøet og naturen etterlengtet hvile. For å se hvordan livet oppleves når barna får mer tid sammen med mammaer og pappaer. Enten det er kirke eller stat det dreier seg om, så tror jeg at man ikke kommer unna det å ta menneskenes misnøye og lengsel på alvor.

Mer omsorg

Jeg vil ha tid. Ikke høyere lønn, ikke flere ting. Tid, og den undervurderte friheten den gir. Tid. Ikke bare for småbarnsforeldre, men for alle som måtte ønske det. Så vi kan besøke gamle foreldre og besteforeldre, se ungene våre mer enn tre timer i døgnet, finne helse i fysisk aktivitet, og ta en kaffe med den naboen som ofte sitter alene. For, som Jenssen skriver: «Vi trenger ikke mindre omsorg i verden, vi trenger mer». Og da må vi starte med å ta tiden tilbake. Fordi tiden er livet vårt. ●

Trettandedagen i stavkyrkja

Søndag 6. januar er det nok ein gong klart for den årlege framføringa av det dramatiske middelalderdiktet «Draumkvadet» i Fantoft stavkyrkje.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

– I år blir det eit lite jubileum, sidan det er femtande gongen på rad at me får oppleve Draumkvadet på trettandedagen, seier Brynhild Utne, som denne gongen har invitert kvedaren og folke-musikaren Bjørn Sigurd Glorvigen frå Dovre til å framføra dei 50 versa.

Glorvigen studerar for tida pedagogikk ved Norsk musikkhøgskule. Han har tidlegare studert ved Universitetet i Oslo og Norges musikkhøgskole. Musikkarriera hans starta med visejazz-bandet «Østenfor Sol», som nytta tekstar på dialekt av dovrediktarane Vegard Vigerust og Ragnar Solberg. Dei gav ut platene «Syng, Dovre» (1998) og «Troillspel» (2001). Mellom 1998 og 2008 var Glorvigen medlem i Oslo kammerkor. Der hadde han ei sentral rolle i folkemusikkprosjekta til koret.

Solist på folketonar

I 2005 representerte koret Noreg ved

verdas korsymposium i Kyoto, Japan. Koret gjesta USA i 2007 og 2009 og turnerte i Italia i 2008. Ved alle desse konsertane var Glorvigen folketonesolist. Sidan 2008 har Glorvigen vore innleidd i samband med konsertar, plateinnspeling og lanseringsturné for prosjektet «Strid». Plata har hausta gode kritikkar. Dei siste åra har Glorvigen jobba med fleir grupper der han sett folkemusikken inn i nye konstallasjonar. Glorvigen sin musikalske identitet er nært knytt til musikk og lyrikk frå Dovre. ●

KJELDE: MIC.NO

Draumkvadet i praktutgåve frå 1904, med Gerhard Munthes illustrasjonar. Omslaget viser Gjallarbrua, som ifylgje norrøn mytologi (og Draumkvadet) leiar over til dødsriket.

Fakta: *Visjonsdiktet «Draumkvadet»*

- Draumkvadet» fortel om Olav Åsteson, som legg seg ned på julekvelden og fell i djup søvn. Medan han søv, har han sett livet etter døden, korleis synder vert straffa, og fått ein glimt av paradiset. Trettandags jul vaknar han og rir til kyrkja for å fortelja om det han har sett.

- Ein veit ikkje kven som har skrive diktet, men dei fleste nedteikningane er gjort i Telemark. Magnus Brostrup Landstad nedteikna ein versjon, etter å

ha høyrte Maren Ramskeid frå Kvitseid framføre det rundt 1850. I 1890-åra tok professor Moltke Moe brotstykke frå ulike kjelder og sette desse saman til ei utgåve på 52 vers.

- Visjonslitteratur er forteljingar om ferder til den andre verda. Dei mest kjende er «Den guddommelege komedien» av Dante Alighieri (1265-1321) og Tundals visjon, opphavleg nedteikna av ein irsk munk på midten av 1100-talet.

**Opplev «Draumkvadet» i
Fantoft stavkyrkje,
søndag 6. januar (13. dag jul)
kl. 18.00 og 20.00.
Hugs varme klede og fottøy!
Inngangspengar.
Born gratis.**

**Arr.: Kulturutvalet i
Storetveit kyrkjelyd**

Medisinprofessor utfordrer utviklingslæren

Professor emeritus dr. med. Kjell J. Tveter har nettopp utgitt en bok hvor han utfordrer Charles Darwins kjente og i vide kretser aksepterte utviklingslære.

AV TOR D. HANSON

Boken, som heter «Livet - skapelse eller tilfeldighet?», er utgitt på Hermon Forlag, og illustrert av kunstneren Vivian Zahl Olsen. Spørsmålet Tveter stiller, er om de mekanismene og prosessene utviklingslæren bygger på virkelig er tilstrekkelige for at det skal skje en fruktbar utvikling fra enkle til kompliserte organismer.

Begrepet utvikling, eller evolusjon, kan brukes om mange fenomener. Det er en kjent sak at systematisk avl eller kryssing av utvalgte eksemplarer blant for eksempel hundraser, storfraser, tomater eller agurker kan frambringe eksemplarer med gunstige egenskaper. Men

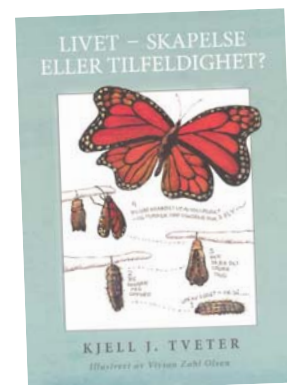
dette er variasjon innen en og samme art. Evolusjon brukes også om fenomenet at en art kan utvikle seg til forskjellige andre arter, eller populært sagt, mennesket og agurken kan ha en fjern felles slektning.

Denne utviklingen forutsetter to prosesser: endring av arveegenskaper, som kalles mutasjon, og at bare de individene som best kan tilpasse seg omgivelsene vil overleve. Tveter stiller seg skeptisk til at nye arter og mangfold kan utvikle seg på grunnlag av slike prosesser, og viser til forsøk med bakterier som er fulgt i 30.000 generasjoner uten at man kan påvise noen annen gunstig mutasjon enn utvikling av motstanddyktighet mot visse typer anti-

biotika.

For å forklare utviklingen, tyr Tveter til begrepet «intelligent design». Med dette mener han at det står en høyere intelligens bak og styrer all utvikling. Tveter, som er en religiøs mann, mener altså at ingen ting er tilfeldighet, for Gud, skaperen, har en finger med i spillet hele tiden. For et troende menneske kan denne logikken være lett å akseptere. På den annen side finnes det framstående forskere med ateistisk livsanskuelse som bruker utviklingslæren til å motbevise Guds eksistens.

En slik person er den kjente engelske zoologen Richard Dawkins, som blant annet har skrevet boken «The blind watchmaker» med undertittel

Kulturtipset

«Why the evidence of evolution reveals a universe without design». Populært sagt argumenterer Dawkins for at Gud er overflødig for å frambringe skapelsens mangfold. Felles for Tveter og Dawkins er nok at de begge er store beundrere av livets biologiske mangfold og kompleksitet, til tross for sin veldig forskjellige livsanskuelse. Men en dag vil de kanskje enes. ●

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hilsen fra trosopplæringen i Skjold menighet

Det har vært veldig kjekt å få hilse på så mange flotte barn og unge her i kirken i høst! Og nå gleder jeg meg til å møte enda flere etter jul!

AV HILSEN JANNE TORVESTAD, TROSOPPLÆRER

I januar/februar skal de som fyller 4 år i første halvdel av 2013 få komme i 4-årsklubb og på gudstjeneste for å få «Min egen kirkebok». Resten av 4-åringene skal få komme om høsten. Det blir også oppstart av nye grupper med Babysang. Tidspunkt er ikke helt bestemt enda, men det vil bli informert på nettsidene våre, helsestasjoner osv. når det nærmer seg.

Vi er veldig takknemlige for de som er med og engasjerer seg i trosopplæringen. Takk for det dere har bidratt med i år! Samtidig ønsker vi å få med

oss flere. Kunne du tenkt deg å bidra i trosopplæringen på en eller annen måte? Ønsker du mer informasjon om hva vi helt konkret trenger hjelp til? Eller kanskje du lurer på noe angående trosopplæringen?

Ta kontakt på e-post: janne.torvestad@bergen.kirken.no eller tlf: 55 59 71 17

Ha en riktig god jul! ●

Møt Fliflet/ Moldestad

Gabriel Fliflet og Sigrid Moldestad spiller i Skjold kirke 27. januar.

Med sang, trekkspill, vanlig fele og piano tar de sitt publikum med på en reise blant syngende hav-valser, salmer og vakre viser. Vi får også høre deres egne melodier til tekster av bl.a. Dan Andersson, Robert Burns og Ragnar Hovland.

Gabriel Fliflet er en trekkspiller som liker å vandre i et mangfold av folkemusikalske landskaper. Han er kjent for samarbeidet med trommeslager Ole Hamre, har samarbeidet med bl.a. Odd Nordstoga, Knut Reiersrud, Kari Bremnes og Berit Opheim og har høstet lovord for både bestillingsverk og plater. Han er også musikalsk vert på landets mest fargerike folkemusikkscene, Co-

lumbi Egg i Bergen. Fliflet ble kåret til årets folkemusiker i 2011.

Sigrid Moldestad fra Breim i spiller fele/hardingfele og synger. Hun har regissert og turnert med med forestillingen TAUS om kvinnelige spelmenn fra Nordfjord og Sunnmøre i tiden 1700-1900. Hun fikk Spelemannsprisen i 2008 og har fått mye oppmerksomhet rundt sine to siste CD-er.

Sigrid Moldestad er med i Spindel, som har turnert i mer enn ti år og gitt ut to kritikerroste plater. Hun er også med i hardingfeletrioen Gamaltmalt som fikk Spelemannsprisen 2005. Moldestad ble kåret til årets folkemusiker i 2010. ●

HVEM HVA HVOR i Skjold menighet

Ansatte og menighetsråd

Skjold menighetskontor

Skjoldlia 55, 5236 Rådal
Telefon: 55 59 71 10/12
Telefaks: 55 59 71 19
skjold.menighet@bergen.kirken.no

Menighetskonsulent Marita Børve

Telefon: 55 59 71 12
marita.borve@bergen.kirken.no
Kontordager: mandag, tirsdag, onsdag og torsdag.

Kateket Gro Eman

Telefon: 55 59 71 11
gro.eman@bergen.kirken.no

Menighetspedagog / trosopplærer

Janne Torvestad
Telefon: 55 59 71 17
janne.torvestad@bergen.kirken.no

Diakon Kjerstin-Marie Vereide

Telefon: 55 59 71 15
kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no

Kantor Guro Rotevatn Buder

Telefon arb.: 55 59 71 16
Telefon prv.: 412 05 127
guro.rotevatn.buder@bergen.kirken.no

Kirketjener Silje Brækken

Telefon: 916 92 224
silje.braekken@bergen.kirken.no

Sokneprest Arne Brekke

Telefon arb 55 59 71 14
Telefon prv 55 13 76 62
arne.brekke@bergen.kirken.no

Kapellan Bjørn Moe

Telefon arb 55 59 71 13
mobil 92 82 24 13
bjorn.moe@bergen.kirken.no

Menighetsrådsleder Eva Try

Telefon 55 13 13 52
evatry@gmail.com

Internettsider/ menighetsblad

Ansvarlig utgiver: Menighetsrådet. Redaktør, menighetsblad Øystein Pettersen, 938 04 808
oystein.pettersen@uni.no
Nettpublisering: Bjørn Selfors, bselfors@broadpark.no

Kirkens konti

Skjold menighet:
1644. 21. 60035
(3411. 32. 01101)
Givertjenesten diakoni:
3418. 18. 00889
Konfirmentarbeid:
3418. 20. 00436

Aktiviteter

Skjold kirkekor

Skjold kirke - onsdager kl. kl. 19 -20.30-18.00. Kontaktperson Grete Jacobsen - telefon 55 13 19 78

Cantus

Skjold kirke - tirsdager 19.45-22.00. Guro Rotevatn Buder, Telefon arb: 55 59 71 16

Søråshøgda barnekor

Skjold kirke - torsdager fra kl. 17.30. Leder: Synnøve Flotve tlf. 55 91 21 13 / 41 45 04 85
seflotve@online.no
Hjemmeside: www.sbkor.no

Extasis (Skjold ten- sing)

Skjold kirke - onsdager kl. 19.00 - 21.30. Line Åse tlf. 91 39 38 41

Formiddagstreffet

Annenhver torsdag i ulike uker - kl. 12.00-14.00. Kontaktperson Kjerstin-Marie Vereide tlf. 55 59 71 15

10-kaffen

Annen hver torsdag i like uker - kl. 10.00-12.00. Kontaktperson Arne Brekke tlf. 55 59 71 14

KRIK Fana (Kristen Idrettskontakt)

Henning Eidsheim
Telefon: 95 43 14 41

Nordås KFUM-speidergruppe:

(gutter) Onsdager - Skjold kirke/ Smøråsfjellet. Knut-Erland Brun, tlf. 474 17 708
knubrun@online.no

Steinsvik 1 - KFUK-speidere

(jenter) Tirsdager - Skjold kirke Kontaktpersoner Hilde Hammer tlf. 95 04 43 91
hilde.hammer@hotmail.com
Kathrine Meitzner tlf. 97 77 50 35
kathrinemeitzner@gmail.com

Seniordans

Mandager kl. 11.00-12.30
Bjørn Høgheim, tlf. 92 40 56 99

Trim

Onsdager kl. 11.00-12.30.
Astrid Teigen tlf. 45 02 51 03

Skjold kirkelag

Kontaktpersoner Berit Ådland tlf. 55 13 37 65 og Gerd Dale tlf. 55 13 27 29

Skjold søndagsskole

Janne Torvestad, tlf 55 59 71 17
janne.torvestad@bergen.kirken.no
Se prekenliste side 16 for datoer

Sokneprest Arne Brekke runder 65

Etter gudstjenesten 28. oktober samlet mange menighetsbarn seg i menighetssalen for å feire at vår avholdte sokneprest Arne Brekke har fylt 65 år.

Etter gudstjenesten 28. oktober samlet mange menighetsbarn seg i menighetssalen for å feire at vår avholdte sokneprest Arne Brekke hadde rundet 65 år. Menighetsrådleder Eva Try holdt en fin tale for Arne, og så var det fritt frem på kakebordet. I etterkant hadde jeg gleden av å få en prat med Arne, om oppvekst og virke som prest. Vi som kjenner Arne vet at han er engasjert og entusiastisk, og gjerne har mye på hjertet – og det er aldri likegyldige tanker han farer med. Noe av dette vil jeg dele med leserne av Tegn, og for ikke å snyte leserne for alt for mye av Arnes livslevnet og filosofieringer har jeg valgt å dele stoffet i to. Med andre ord, fortsettelse følger i neste nummer. Vi gir ordet til Arne, og presenterer dette slik han selv gjør, der den gode refleksjonen stundom bryter tråden i fortellingen. ØYSTEIN PETERSEN

Barne- og ungdomsår

Jeg vokste opp i Gimleveien – langt fra Fana med bønder og kyr, i en søskenflokk på fem.

Min far kom fra Møhlenpris – uten at det var noe å skryte utav. Annerledes med min mor ... hun var fra Nordnes – og stolt av det.

Rart dette med Nordnes - for oss barn som syntes Kronstad var stedet. Navlen i byen... Brann Stadion. Et eldorado for oss gutter med virketrang og på oppdagelsesferd, både sommer som vinter,

Gatene var så lange og breie den gangen vi slo slåball og sparket katterpinn. Med årene må de ha krympet.

I dag er det enveiskjøring og innkjøring forbudt i barndommens gater. Vi beveget oss ikke langt, men oversikt hadde vi - det var nøye ka slags gate du kom i fra. Vi sparket ikke en som lå nede, men naieblod kunne forekomme om vi overskred territoriet. Men alltid var det en madam i et vindu som la seg opp i hendelsen og fikk stanset oss med et myndig ord: «Eg vet kem du e - ve du slippe stakkaren!» Og det var nok.

Vi gikk på familiebesøk om søndagen – vi var sammen med besteforeldre, myndige og kjærlige som kunne være i mors og fars sted om det trengtes. Og som kunne fortelle oss om tiden før århundreskiftet – om sykdom-

mer som herjet hemningsløst og tragisk rundt om i byen – om søsken som aldri kom i konfirmasjonsalderen. Vi var sammen med tanter og onkler..., selv om det ikke var begravelse.

Ferien utspant seg på landet – heldig var den som hadde en slektning som var stril... For ennå var ikke svensketeltet blitt allemannseie – og biler var det rasjonering på.

Ønskekonsert i det store og små

Det var et eller annet trygt og stemningsfullt med ønskekonserten, enten det var Monn Keys, Radiofantomene, «det er makt i de foldede hender» eller gamle gode revyviser. For en gangs skyld, en time i uken hadde norske kvinner og menn mulighet til å ønske seg noe, ja til og med få ønsket oppfylt. Den gang betydde ønskekonserten mye – selv for en guttunge.

Som prest, far og ektemann og medmenneske synes jeg også at jeg vedvarende deltar i en kjempestor ønskekonsert som aldri tar slutt. – ønsker fra mitt eget hjerte, og på andres vegne. Denne konserten har pågått siden tidenes morgen. Menneskehetens mange ønsker for fremtiden handler om våre savn i fortiden. At vi synes å være dømt til et halvt liv mellom å savne og å lengte og uansett årsak til våre ønsker og lengsler tilhører vi en menneskehet som alltid vil leve med ønsker. Noen av disse ønsker er gode impulser til et meningsfylt liv, mens andre ser ut til å komme fra vår egen grådige mage som er ganske så umettelig. Vi får visst aldri nok av det vi lengter etter.

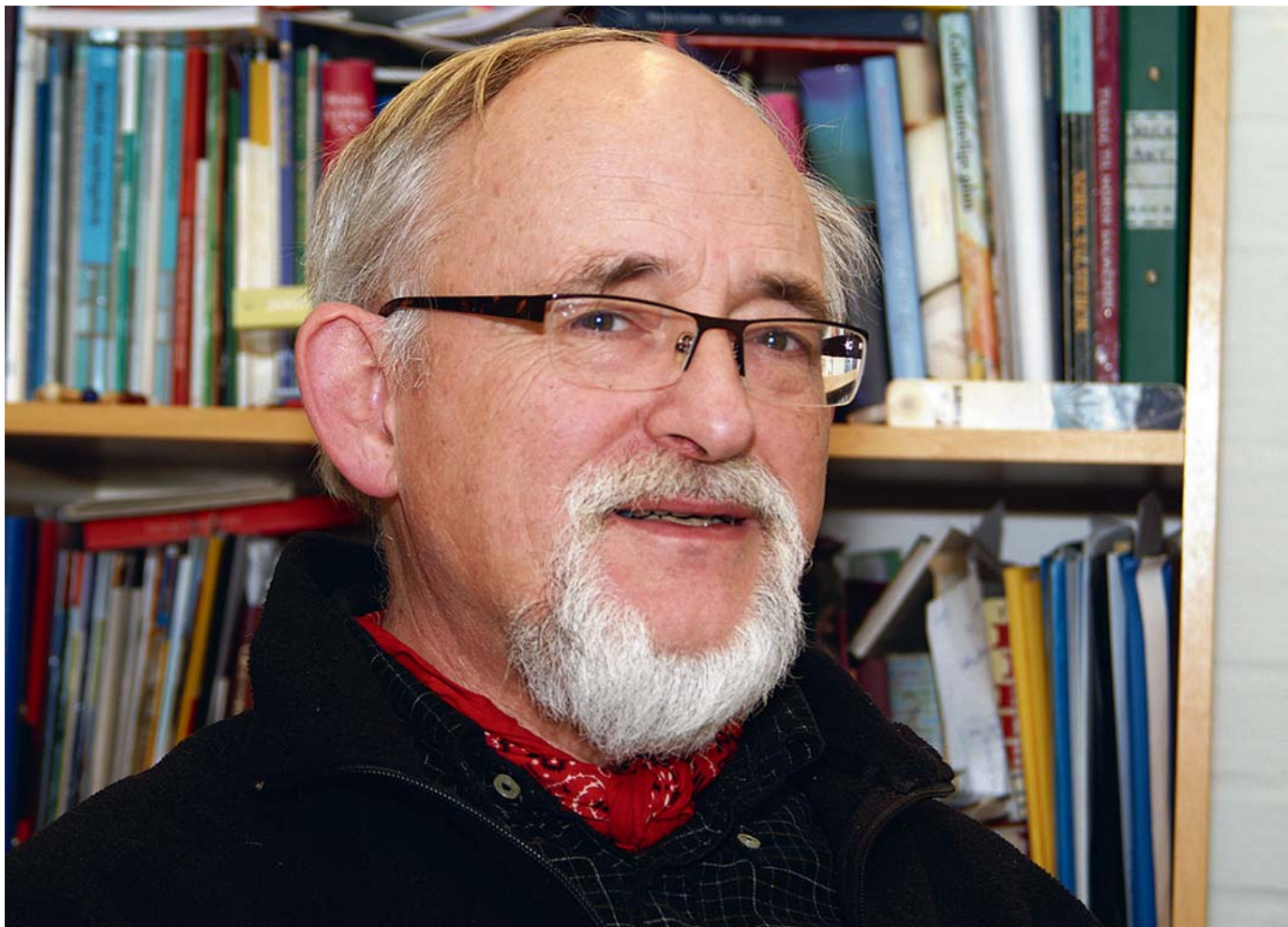
Men hva er sannheten om oss mennesker som forklarer noe av den uro og den mistriksel som ødelegger livsopplevelsen for alt for mange? – vi kan jo undre oss om det fins en himmel over våre høyst menneskelige ønsker og lengsler... En berømt mann sier det slik: Gud oppfylder ikke alltid våre ønsker, men han oppfyller alltid sine.

«Det lykkelige valg»

Jeg var altså så heldig at jeg vokste opp på Årstad akkurat i den tiden – en brytningstid

når det gjaldt ungdomsarbeid. Fra å være veldig tradisjonelt og stivt og alvorlig, helst på den eldste generasjons premisser, kom vi inn i et ungdomsarbeid hvor vi hadde voksne mennesker på vår side som tok opp kampen i de rette fora og som krevde at vi skulle få lov til å være det vi var. Sånn ble ungdomsarbeidet oppe i Årstadtreet, og der kom jeg med. Min bror var først, og jeg fulgte etter. Det var en fantastisk anledning til å få utfolde oss, og til å gi oss erfaring med å lede og stå i bresjen foran et stort publikum, være med å lage et miljø og et fellesskap, legge planer for fremtiden og alt dette som hører med til et organisert frivillig arbeid. Og i denne sammenhengen hadde vi noen ledere, litt eldre enn meg, som begynte å studere teologi. Det å bli prest var jo ikke noe som ble regnet som mulig for en som kom fra arbeiderstrøk på Kronstad. Men disse kameratene – disse eldre lederne, de ga seg ikke og ville ha meg også til å begynne å studere til å bli prest. Men jeg trodde nå det at Jesus kunne bruke meg også i andre sammenhenger, så jeg hadde en helt annen tanke for mitt yrkesvalg. Men på gymnaset fikk jeg briller, og dermed måtte jeg kullkaste de planene jeg egentlig hadde. Så ble det mer og mer aktuelt dette med å bli prest. Noe sånn der stemme fra himmelen og et lys og en åpenbaring – det var bare ikke meg. Det var en sånn stille og rolig tanke som vokste frem til å bli min tro på at det var dette jeg skulle holde på med gjennom livet.

Men fortsatt er jeg alltid spørrende – om jeg gjør et skikkelig arbeid. For ellers – hvis kallet blir noe eksklusivt noe – i forhold til alle rundt en, så blir man en slags øy. Jeg tenker på dette kallet – det har noe med meg, og menneskene rundt meg, og med Jesus å gjøre. Derfor er det alltid det nagende spørsmålet, ikke så mye tvil, som kanskje får meg til å yte noe – å prestere noe – i positiv forstand. Sånn at jeg aldri i møte med gudstjenesten henfaller til å si at dette kan jeg. Selv om jeg etter 35 år vet at jeg har vært gjennom dette før, og har vært borti det meste, så må det ikke bli en sovepute. Hver

gudstjeneste er noe nytt – det er noe helt nytt. Sånn tenker jeg.

På flere bein

Dessuten tenker jeg som så at det må på et vis være en kvalitet utover bare i prekenen. Ellers hadde ikke jeg hatt frimodighet til å stå der. Men en gudstjeneste er et møte med Kristus, og med hverandre. Og så er prekenen en del av dette. Men hvis prekenen var den eneste grunnen til at vi skulle gå til gudstjeneste tror jeg at jeg hadde pakket sammen for lenge siden.

En gudstjeneste må stå på flere bein, ikke bare på mine, for da blir det alt for tynt. Fellesskapet mellom oss: Det ungdomsarbeidet vi hadde var jo fantastisk spennende og artig noen ganger, andre ganger mer på det jevne, men i hvert fall hadde vi hverandre. Og vi hadde hverandre når vi gikk til gudstjeneste om søndagene – med kanskje en alvorlig sokneprest som hadde lite og ingenting med min hverdag å gjøre (som jeg er blitt, kanskje?) – men vi hadde hverandre. Nettopp derfor ble vi etter hvert glad i gudstjenesten. Vi hadde et fellesskap – vi kunne gjøre på noe etterpå – og det ble mye fjellturner på meg i de årene.

Ulriken og Stadion

Ulriken var fjellet vårt – det var stedet,

bortsett fra når vi hadde disse klippekortene, så vi måtte rundt på alle byens fjell for å få premie. Så om søndagen var det gudstjeneste, og så gikk vi på fjellet – hvis ikke det var kamp på Stadion.

Og nettopp fordi jeg vokste opp i Gimleveien har jeg møtt massevis av mennesketypen. Jeg så de forskjellige opptogene som kunne være. Når Brann hadde spilt på Stadion – det var jo ikke radioer den gangen – så kunne vi se på folk når de kom gjennom veien hvordan resultatet hadde blitt. Hvis det var en uavgjort kamp eller Brann hadde tapt knepent på grunn av en eller annen dommer som ikke hadde brukt Brann sine øyne, så vi det på den iveren folk hadde korde gestikulerte og snakket med hele kroppen sin, for det gjør jo bergensere... Og så så vi dette gledesetget – Å kor folk smilte! De var jo på nikk med hverandre, voksne mennesker som aldri hadde sett hverandre før. Dulting og knuffing gjorde ingenting – de hadde vunnet – fellesskapet...

Styrken i fellesskapet

På en måte er det noe fotballkamper har til felles med gudstjeneste – dette med opplevelsen av fellesskapet... Og på samme måte som tilskuerne på en fotballkamp ikke er kommet der for å psyke ned sitt eget lag – de er der for å løfte dem – slik er

det også på gudstjenesten. De som sitter i benkene i møte med prest og organist, de psyker oss opp slik at det blir en god opplevelse for oss alle. Og så er vi litt overbærende og litt raus og har funnet tilgivelse, og da kan vi tåle at presten ikke alltid er i toppform. Men det er litt utfordrende når folk kommer og sier, «du var nå heldig med været, da». Da tenker jeg at i dag har jeg snakket om noe som opptok meg, men ikke så mange andre.

.. «make a difference»

Men jeg begynte altså å studere teologi, og var 7 år inne i Oslo på Menighetsfakultet. Hele tiden var vi utålmodige etter å komme ut. Jeg hadde en eller annen umoden tro på å skulle «make a difference». Nå skulle kirken bli bedre, og verden skulle bli bedre... bare vent til vi var kommet ut i jobb.

På Menighetsfakultet var jeg så heldig å treffe kona mi, og det at hun har et år på menighetsseminar i tillegg til kristendom gjør at hun vet litt om menighetsorganisering. Det ga meg frimodighet til å gripe fatt i dette presteyrket – at jeg hadde et menneske ved siden av meg som hadde peiling også – på mange områder mer peiling enn meg... Og dermed dro vi ut til et ventende yrkesliv. ●

ARNE BREKKE

Menighetskalender

døpte

- 30.09. Jakob Nerheim
30.09. Eivind Nygård Arntsen
07.10. Sarah Sørheim Thorson
13.10. Robert Erik
Druckrey-Fiskaaen.
14.10. Tobias Seim Dalehaug
14.10. Jenny Marie Eliassen
14.10. Victoria Schumann-
Olsen Waagenes
14.10. Ulrik Kallekleiv
21.10. Bastian Kongevold Svad
21.10. Mio August Kongevold
Svad
21.10. Birk Ivar Rosvold
21.10. Sigurd Nord-Brunvoll
21.10. Jenni Reksten
28.10. Frida Fauskanger Strand
28.10. Emilie Torkildsen
28.10. Emilie Nordanger Rio
28.10. Sophie Helena Mjanger
Øvretvedt
28.10. Nicholas Geitrem
04.11. Lukas Fossdal Kaland
04.11. Oline Rød Myklebust
11.11. Emil Haukaas Johnsen
18.11. Celine Pedersen
18.11. Christopher Liu Olsen

vigde

- 06.10. Wenche Vågene og
Per Erik Nielsen

begrovelser

- 28.09. Anny Regina Sørås
10.10. Rune Bruland
11.10. Olav Lars Vikøren
12.10. Rollaug Vedvik
18.10. Rolf Øve Andersen
24.10. Aslaug Kvalheim
09.11. Alf Berge

gudstjenester

1. s. i advent, 2. desember
11.00. Lys våken- / familie-
gudstjeneste m/ 11 åringer.
Kapellan Bjørn Moe / trosoppl.
Janne Torvestad. Kirkekaffe.
16.00. Lysmesse. Steinsvik 1.
og Søråshøgda barnekor.
Kapellan Bjørn Moe. Kirke-
kaffe/utlodning.

2. s. i advent, 9. desember.

- 11.00: Gudstjeneste. Johannes
16, 21-24. Sogneprest Arne
Brekke. Dåp, nattverd, kirke-
kaffe. Avsl søndagsskolen.

3. s. i advent, 16. desember

- 11.00: Gudstjeneste. Johannes
5, 31-36. Kapellan Bjørn Moe.
Dåp, nattverd, kirkekaffe.

4. s. i advent, 23. desember.

- Ingen gudstjeneste i Skjold.
Se Birkeland og Fana.

Julaften, 24. desember

- 13.00. Familiiegudstjeneste.
Kapellan Bjørn Moe
14.30. Familiiegudstjeneste.
Kapellan Bjørn Moe
16.15. Julaftengudstjeneste.
Sogneprest Arne Brekke
Luk 2, 1-14 (20).

1. juledag, 25. desember

- NB! 12.00: Høytidsgudstjeneste
v/ Moe. Joh 1, 1-14

Romjuls søndag, 30. desember

- 11.00. Gudstjeneste. Sogne-
prest Arne Brekke. Dåp, natt-
verd. Lukas 2, 25-35.

Nyttårsdag, 1. januar

- Ingen gudstjeneste i Skjold.
Se Birkeland og Fana.

Søndag 6. januar, Kristi

Åpenbaringsdag

- 11.00: Kapellan Bjørn Moe.
Dåp, nattverd, kirkekaffe, søn-
dagsskole. Johannes 12, 42-47.

Søndag 13. januar, 2. søndag i åpenbaringstiden.

- 11.00: Sogneprest Arne Brek-
ke. Dåp, nattverd, kirkekaffe.
Kolosserne 1, 15-20.

Søndag 20. januar, 3. søndag i åpenbaringstiden

- 11.00: Gudstjeneste Kapellan
Bjørn Moe. Dåp, nattverd,
kirkekaffe. Johannes 1, 15-18.

Søndag 27. januar, såmannssøndagen.

- 11.00: Temagudstjeneste.
Sogneprest Arne Brekke.
Dåp, nattverd, kirkekaffe.

Søndag 3. februar, Kristi forklarelsesdag

- 11.00: Familiiegudstjeneste/
4-årsbok. Kapellan Bjørn Moe
Dåp, nattverd, kirkekaffe.

Søndag 10. februar Fastelavenssøndag

- 11.00: Gudstjeneste. Sogne-
prest Arne Brekke. Dåp, natt-
verd, kirkekaffe. Lukas 18, 31-
34.

Søndag 17. februar

1. søndag i faste.

- 11.00: Temagudstjeneste.
Kapellan Bjørn Moe. Dåp, natt-
verd, søndagsskole, kirkekaffe.

Søndag 24. februar

2. søndag i faste

- 11.00: Gudstjeneste.
Lukas 13, 22-30.
Kapellan Bjørn Moe.
Nattverd, kirkekaffe.

kalender

Konsserter

- Søndag 2. desember kl. 20.
Jan Erik Endresen m.fl.
- Søndag 9. desember kl. 18:
Menighetens julekonsert
med Skjold-Nesttun
Janitsjar, Extasis, Skjold k
irkekor og Cantus.
- Søndag 16. desember
kl. 18.00 og kl. 20.30: Sola
Fide
- Søndag 13. januar kl. 18.00:
Nyttårskonsert med kor fra
Norges Korforbund.

Juletreffester

Juletreffester er det også
denne vinteren.

- Formiddagstreffet har sin
voksenfest tirsdag 28.
desember kl. 12.00.
Påmelding.
- Barnes juletreffester er
5. januar kl. 16.00. Ingen
påmelding. Entre kr. 30.- /
50. /150.-

Se kirkens hjemmeside:
www.skjold-kirke.no
for mer informasjon.